

यस्ते रसः सम्भृत ओषधीषु सोमस्य शुष्मः सुरया सुतस्य ।

तेन जित्व यजमानं मदेन सरस्वतीमश्विनाविन्द्रमग्निम् ॥ ३३ ॥

का° [११.३.१.] पालाशैः सौरात्र मृन्मयमाहुतिमानशऽइति श्रुतेर्यस्तऽइति । प्रतिप्रस्थाता पालाशोलूखलैः सुराग्रहान्दक्षिणेऽग्नौ यजति मृन्मयपात्रमाहुतिं न व्याप्नोतीत्युक्तेरित्यर्थः ॥ हे सुरे ओषधीषु वर्तमानो यस्ते तव रसः सम्भृत एकीकृतः अपां च वाऽएष ओषधीनां च रसो यत्सुरेति [१२.८.१.४.] श्रुतेः । सुरया सह सुतस्य सोमस्य च यः शुष्मः यद्वलम् । मदयतीति मदस्तेन मदेन मदजनकेन तेन सुरारसेन सोमशुष्मेण च यजमानं सरस्वतीमश्विनौ इन्द्रमग्निं च जित्व प्रीणीहि ॥ ३३ ॥

यमश्विना नमुचेरासुरादधि सरस्वत्यसुनोदिन्द्रियाय ।

इमे तच्छुक्रं मधुमन्तमिन्दुच्छोमो राजानमिह भक्षयामि ॥ ३४ ॥

का° [११.३.१०-१३.] अर्धयुः प्रतिप्रस्थाताग्नीष्यमश्विनेत्याश्विनं भक्षयन्ति द्विर्द्विरावर्तच्छोतृब्रह्ममैत्रावरुणाः सारस्वतमाश्विनवैन्द्रं यजमानः । त्रय आवृत्याश्विनं पयोग्रहं क्रमेण द्विर्द्विर्भक्षयन्ति सकृन्मन्त्रः शोत्रादयः सारस्वतं पयोग्रहमदन्ति यजमान ऐन्द्रं पयोग्रहमतीति सूत्रार्थः ॥ नमुचिनेन्द्रस्य वीर्यं पीतम् तस्मिन्कृते रुधिरमिश्रः सोमो ज्ञातस्तं देवाः पपुस्तदभिवादित्येषा ऋक् । असुरस्यापत्यमासुरस्तस्मादसुरपुत्रान्नमुचेरधि सकाशाद्यं सोममाहरतामिति शेषः अश्विनौ ह्येनं नमुचेरध्याहरतामिति [१२.८.१.३.] श्रुतेः । सरस्वती च यं सोममश्विभ्यामानीतमसुनोत् (२४.) अभ्यषुणोत् किमर्थमिन्द्रियाय इन्द्रस्य वीर्याय भैषज्याय वा । तमश्व्याकृतं सरस्वतीसुतमिमं राजानमिह यज्ञेऽहं भक्षयामि । कीदृशं सोमं शुक्रं शुद्धं लोहितासंसृष्टमत एव मधुमन्तं रसवन्तमिन्दुमिदि परमैश्वर्ये परमैश्वर्यप्रदम् ॥ ३४ ॥

यदत्र रितच्छोमसिनः सुतस्य यदिन्द्रोऽग्रपिब्रह्मचीभिः ।

अहं तदस्य मनसा शिवेन सोमो राजानमिह भक्षयामि ॥ ३५ ॥